

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

En reel nydannelse er bestemmelsen om nedsættelsen af lokale programråd inden for de enkelte amter. Denne ordning kan ses som en slags supplement til den decentralisering af Danmarks radios virksomhed, der finder sted gennem udbygningen af provins-tjenesten. Det er overladt til amtsrådene selv at bestemme størrelsen og sammensætningen af de lokale programråd. Efter loven etableres kontakten til Danmarks radios øverste ledelse derved, at formændene for programrådene med visse mellemrum mødes med radiorådet — der nu også vil komme til at fungere som programudvalg — for over for dette at fremføre programrådenes synspunkter om Danmarks radios programvirksomhed. Men det vil være naturligt, at der oprettes også en mere løbende kontakt mellem programrådene og Danmarks radios udstationerede medarbejdere i de lokale distrikter. Ordningen bygger på, at der finder en udveksling af synspunkter sted. Loven tillægger ikke programrådenes repræsentanter medindflydelse på Danmarks radios ledelse i form af stemmeret ved de møder, der afholdes med radiorådet.

Som det også blev fremhævet under behandlingen af lovforslaget, har det været en udbredt fornemmelse, at der er for stor afstand mellem radiorådet og institutionens mange medarbejdere, og jeg ser det derfor som et fremskridt, at Danmarks radios fast ansatte medarbejdere nu får mulighed for at udpege 2 medlemmer til radiorådet. Jeg har for nylig godkendt nogle regler for valg af disse nye medlemmer, der sikrer, at alle de fast ansatte medarbejdere kan deltage i valget, således som loven forudsætter.

Et meget væsentligt punkt — også i forbindelse med denne debat — er, at vi nu i Danmark får et særligt radionavn — uafhængigt af Danmarks radio og ministeriet — der kan tage stilling til klager over Danmarks radios udsendelser. Der kan være spørgsmål om *berigtigelse* af fejlagtige oplysninger om faktiske forhold — i disse tilfælde vil radionavnets afgørelse være bindende for Danmarks radio — men nævnet kan også behandle *andre klagesager*, når klagen rettes mod bestemte angivne programmer eller programserier, der har været udsendt, og den klagende har en vis rimelig interesse i at rejse sagen. Når det ikke drejer sig om

egentlige berigtigelser, vil nævnets udtalelser ikke være bindende for Danmarks radio, men radioen er i alle tilfælde forpligtet til at offentliggøre udtalelserne, og der er næppe tvivl om, at nævnets virksomhed på begge de nævnte områder kan få betydning for programtilrettelæggelsen og udsendelsernes indhold.

Endelig kan der være grund til at minde om, at folketinget gennem vedtagelsen af loven har tilsluttet sig det synspunkt, at der ikke bør fastsættes nærmere bestemmelser om adgangen til at drive programvirksomhed inden for *lokale områder*, før man har indhentet erfaringer fra en forsøgsvirksomhed — specielt med kabel-tv — inden for enkelte områder. Sådanne forsøg vil kunne vise noget om behovet for lokal programvirksomhed og om de udgifter, der er forbundet med den. På grundlag af forsøgene vil man også bedre og sikrere kunne tage stilling til de tekniske, finansieringsmæssige, juridiske, organisatoriske og programmæssige spørgsmål, der opstår i forbindelse med en eventuel fremtidig lokal programvirksomhed. Spørgsmålet om iværksættelse af forsøg med kabel-tv og om de vilkår, der bør gælde for virksomhed af denne art, behandles i et udvalg, som blev nedsat af kulturministeren sidste sommer. Når jeg benytter denne lejlighed — hvor det vel først og fremmest er Danmarks radios forhold, der skal diskuteres — til at henlede opmærksomheden på kabel-tv (og -radio), skyldes det 2 ting. Dels — og navnlig — den mulighed for et alternativ til Danmarks radios programmer, som en lokal programvirksomhed vil kunne komme til at betyde på længere sigt. Dels, at det måske kan være nødvendigt endnu en gang at gøre opmærksom på, at der nu eksisterer en mulighed for, at kommuner, antenneforeninger eller andre interesserede kan komme med i et forsøgsprojekt med kabel-tv. Ganske vist er dette blevet bekendtgjort af det af ministeriet nedsatte udvalg ved en landsomfattende annoncering, men reaktionerne har hidtil været temmelig beskedne.

Efter disse indledende bemærkninger om den nye radiolov skal jeg vende mig til det, jeg forestiller mig vil blive hovedemnet for denne debat. Jeg går ud fra, at interessen først og fremmest samler sig om *programvirksomheden*, især om de programfor-